

men at under en saa alvorlig Situation som den nuværende vilde det at gaa til Trods for det i den kongelige Haandskrivelse udtalte Ønske have været en Svigten af Hans Majestæt Kongen, og derved kom Ministeriet da atter lyffelig og vel tilbage paa det, som ganske vist ligger i hele den Situation, og som følger af Offentliggjørelsen, nemlig paa at lægge hele Bøgen over paa Hans Majestæt Kongens Person. Jeg forstaaer altsaa ikke, hvad det vil sige, at Ministeriet siger, at det paatager sig hele Ansvarret. Jeg kender kun een Maade, hvorpaa Ministeriet kan paatage sig hele Ansvarret, og det er ved at erkjende, at Kontratsignaturen har manglet, og ved at sige, at vi maa betragte den som kontratsigneret. Hvis Ministeriet gjorde noget Saadant, saa er det jo klart, at vi ere nødsagede til at indrømme, at det ikke er Hans Majestæt Kongen alene, der har talt, men ogsaa Ministeriet, men saalænge som Ministeriet fastholder, at det er en personlig Udtalelse af Hans Majestæt Kongen, som Ministeriet har fremdraget, for at Folket kunde saae at vide, hvorledes det var gaaet til, og at Grunden, hvorfor de vare blevne, kun var den, at de ikke vilde svigte Hans Majestæt Kongen, hvis personlige Ønske de vare nødsagede til at bøde sig for, saa ser jeg ikke Andet, end at de ikke blot ved Offentliggjørelsen, men ogsaa ved den Motivering af Offentliggjørelsen, som er meddeelt her i Thinget, lægge Ansvarret paa Hans Majestæt Kongen personlig. Det er jo ganske vist, at de ærede Medlemmer, som ere af den Mening, at Hans Majestæt Kongen personlig skal bære Ansvarret, naturligvis maa være meget imod denne Forespørgsel. Alle de ærede Medlemmer — og jeg venter, at der vil komme endnu flere Udtalelser i lignende Retning —, som ønske, at vi nu skulde komme ind i en Praxis, hvorved det blev muligt — jeg vil ikke sige for Hans Majestæt Kongen at bære Ansvarret —, men for et Ministerium at bruge Hans Majestæt Kongen til af og til at bære Ansvarret, maa naturligvis stemme imod denne Dagsorden, thi de hindre jo derved, at der i Fremtiden kan ske Noget, som kan være det særdeles behageligt, men naar ærede Medlemmer — og jeg henholder mig her navnlig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) — mene, at man derved hæver Kongedømmets Stilling paa en særegen Maade, og at dette er en Maade at hæve Hans Majestæt Kongens Betydning paa, saa maa jeg paa det Bestemteste protestere herimod. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde, at Hans Majestæt Kongens Betydning var alt for stor til, at man kunde stille ham, saaledes som vi ville stille ham, nemlig som en Mand, der ingen Mening maatte have. Jeg vil da tillade mig at gjentage, hvad jeg tidt nok har sagt, at dette ville vi aldeles ikke. Vi ville aldeles ikke forbyde Hans Majestæt Kongen at stille sig som

han vil, eller at gjøre, hvad han vil, og vi ville ikke kritifere ham; men vi mene, at Hans Majestæt Kongens Betydning er for stor til, at et Ministerium kan bruge Hans Majestæt Kongen til at dække sig med, naar det søler Krang dertil. Derved være ingenlunde sagt fra vor Side, at Hans Majestæt Kongen altid skal være dækket. Det har jeg aldrig sagt. Jeg indrømmer, at der kan være Tilfælde, hvor Hans Majestæt Kongen ikke er dækket; men jeg fastholder, at det maa være Hans Majestæt Kongens Sag at bestemme, naar han vil træde frem udkækket, og Ministeriet maa ikke trække ham frem til Dækning af sig. Derimellem er der en betydelig Forskjel, og jeg maa tilstaa, at det forekommer mig, at den Omby for Hans Majestæt Kongen, som egentlig ikke bestaar i Andet, end at Ministeriet skal kunne bruge Hans Majestæt Kongens Billie til at dække sig med, men derimod ikke deri, at Kongen skal have sin egen Billie, forekommer mig at være for vidt dreven. Jeg skal for Øvrigt afvente, hvad der maatte fremkomme fra de Herrer paa den samme Side, som det nævnte ærede Medlem hører til, forinden jeg gaar nærmere ind derpaa, da jeg tror, at der derved kunde gives Anledning til Meget, som kunde klare den øieblikkelige Situation.

Frederiksen: Det er ikke let at følge det ærede Medlem, naar han gaar alene; men det er dobbelt vanskeligt, naar han støtter sig til Andre, og naar det sker paa den Maade, at de sige: vi blive ved Bort, men modtage det ærede Medlem som Tilgift. Jeg bad igaar om Ordet for kun at gjøre to Bemærkninger. Jeg vilde først gjøre den Bemærkning, at jeg for mit Bedkommende ganske vist havde anset det for heldigere, om denne Offentliggjørelse af Hans Majestæts Haandskrivelse ikke havde fundet Sted; dette tilstaaer jeg. Men jeg indrømmer tillige, at der ganske vist har været stor Fristelse for Ministeriet til at offentliggjøre denne Haandskrivelse. Rundt omkring i Landet siges det — det er sagt og det er skrevet mange Gange, — at det var Ministeriet, som uden Kongens Billie klæbede ved Magten, og jeg tror navnlig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) ikke vilde have talt just saaledes, som han udtalte sig, naar han havde husket, hvorledes han idelig selv har talt herom, om Ministeriets „Klæbrighed“ o. s. v.; thi det er klart, at, naar denne Slags Udtalelser forekomme, saa er der dog stor Fristelse for Ministeriet til at vise, at, hvad der siges og atter siges saa mange Gange, ikke er rigtigt. Om jeg nu end saaledes, naar jeg skulde være nødt til at udtale nogen Dom over og Bedømmelse af, hvad der er sket, kunde være tilbøjelig til at sige, at jeg ikke billiger dette Skridt, kunde det dog ikke falde mig ind at stemme for denne motiverede Dagsorden. (Verg: Hør, hør!) Ja, det ærede Medlem skal høre Mere